

Güle Güle Jale Hocam

Zeynep Can *

Merhaba,

Kütüphanecilik Bölümünden Hocam Hasan Keseroğlu'nun 11 Ağustos 2009 Salı günü kutup-1' ye yazdığı aşağıdaki mail yüreğime bir kor gibi düşmüştü:

“Değerli Hocamız Jale Baysal'ı bugün yitirdik! Cenaze, Perşembe günü öğle namazı ardından Şişli Cami'nden kaldırılacaktır. Hepimizin başı sağ olsun.

Saygılarımla.

Hasan Keseroğlu”

Çok sevgili Hocamız Jale Baysal vefat etmişti. Bu bana Nazım Hikmet'in “*gece gelen telgraf*” şiirini hatırlattı:

Gece gelen

telgraf

Dört

heceden ibaretti:

“Vefat etti”

diye başlıyordu.

Gece gelen telgraflar nasıl ürkütürse insanı, Hasan Hocamın mailini okumak da içimi öylesine acıtmıştı. İnanılır gibi değildi. İnsan sevdiklerinin ölümüne inanamıyor ya da belki ölümü onlara konduramıyor, yakıştıramıyor. Ben de Jale Hocama hiç yakıştıramadım ölümü. Böylesi değerli bir insanın engin bilgisine, kültürüne daha çok ihtiyacımız olacaktı. Kütüphaneciliğin Türkiye’de yerleşmesini sağlayanlar arasında yer alan Hocamız Jale Baysal aramızdan ayrılmıştı. Bizi terk etmenin zamanı değildi hocam...

Hocamızla ilgili olarak yaşadığım bir iki hatırayı sizinle de paylaşmak istiyorum. 1982’de ne umutlarla başlamıştık üniversiteye. Okuyup ailemize, milletimize, vatanımıza yararlı, başarılı birer vatandaş olabilmek ilk hedefimiz... Ve o utangaç, çekingen, korkak lise yıllarından sonra başladığımız heyecanlı üniversite günlerinde, yeni bir hayat bizi bekliyordu. Şimdi üzerinden tam 23 yıl geçti. Çoğumuz mezun olduk, iş hayatına atıldık, bugün de artık emeklilik safhasına gelmiş bulunuyoruz.

İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Kütüphanecilik Bölümü’ne başladığımız 1982 yılının ilk dersine Jale Hocamız gelmişti. “Yönetim ve Mevzuat” dersimize giriyordu. Amfinin

* Kütüphaneci, Beşiktaş Belediyesi. e-posta: zeycan2005@mynet.com

kapısından içeri girdiği anda hepimiz lisedeki alışkanlıkla ayağa fırlamış, adeta saygı duruşuna geçmiştik. Jale Hocamız gülümseyerek “oturun, ayağa kalkmaya gerek yok, o alışkanlık lisede kaldı. Lisede de öğrencileri ne kadar korkak yetiştiriyorlar” demişti gülerek. Tabii hepimizin yüzünde bir gülümseme belirdi hemen. Sonraları, bu an her aklımıza geldiğinde, gülüyorduk o masumane halimize.

Jale Hocamız zengin bilgi ve tecrübesi yanında, öğrencilerine karşı oldukça nazik ve daima saygı çerçevesindeki konuşmalarıyla da gönlümüzü fethetmişti. Türkçenin düzgün kullanılması konusunda gösterdiği özen, O'nun en belirgin özelliklerinden biriydi. Sınavlarda herhangi bir noktalama işaretini yanlış kullanmak demek, her yanlışlık için 100 üzerinden 5 puanın uçup gitmesi demekti bizim için. Arkadaşlarım bu duruma: “Hocam biz Türkoloji Bölümünde okumuyoruz” diye itiraz ettiğinde; “Ama siz Türksünüz ve Türkçeyi düzgün kullanmak zorundasınız” diye cevap vermişti.

Bir de “kitaplık-kütüphane” tartışmaları vardı öğrenciliğimiz sırasında. Hangisini kullanmak daha doğrudur şeklinde derslerde zaman zaman hocalarımız Jale Hanım ve Meral Hanım'la konuştuğumuz olurdu. Meral Hanım “kütüphane” kelimesinin kullanılmasını tercih ediyordu. Buna karşılık Jale Hanım “kitaplık” kelimesinin de dilimizde kullanıldığını söyler, “Taksim'deki Atatürk Kitaplığı'nın tabelasında bile “kitaplık” kelimesi taşa kazınmıştır. Şimdi ne yapalım yani, onu oradan kazıyalım mı” derdi.

Mezuniyetimin üzerinden yıllar geçmiş, işe girip çalışma hayatına başlamıştım. Bir gün iş çıkışında Beşiktaş'ta durakta otobüs beklerken bir de baktım yan tarafta Jale Hocam durmuş, sanırım vasıta bekliyordu. Hemen yanına gidip hatırlarını sormaya ve konuşmaya başladım. Kütüphanecilik 1986 mezunu olduğumu söyledim. Bana çalışıp çalışmadığımı sordu, ben de çalıştığımı söyleyince çok sevindi. “Öğrencilerimizi iyi yerlerde görmek, bizi en çok mutlu eden şeydir.” dedi. Tabii O belki de binlerce öğrenci okutmuştu ve beni hatırlaması kolay değildi. Ama O, benim üniversiteden hocamdı ve benim onu unutmam asla mümkün değildi. Çünkü insanın hayatındaki en önemli kişiler, öncelikle ailesi, sonra da onu okutan öğretmenleridir ve onlar unutulmaz.

“Zaman alışmayı öğretir, unutmayı asla” derler. Hocam, biz yokluğunuza belki zamanla alışacağız ama sizi asla unutmayacağız!

GÜLE GÜLE JALE HOCAM! RUHUN ŞAD OLSUN!

Zeynep CAN

İ.Ü. Edebiyat Fakültesi

Kütüphanecilik Bölümü

1986 Mezunu